Norbert od św. Hieronima Jodłowski

nauczyciel
pijar, pisarz, tłumacz, kaznodzieja, wydawca
Ur. 30.8.1724, Świlcza
Zm. 21.10.1793, Galicja

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Do zakonu pijarów wstąpił 5 sierpnia 1742 roku. Nowicjat odbył w Podolińcu, a w latach 1744-1746 ukończył zakonne studia filozoficzne w Rzeszowie.

Etapy kariery dot. edukacji

W latach 1746-1747 pracował jako nauczyciel syntaksy w Międzyrzeczu Koreckim, a w okresie 1747-1749 nauczyciel gramatyki i katechista w Warężu. W 1749 roku został przeniesiony do Rzeszowa na nauczyciela poetyki. W 1751 roku rozpoczął studia teologiczne w Warszawie i jednocześnie w roku szkolnym 1752/1753 został subprefektem w Collegium Nobilium. W 1753 roku został przeniesiony do Piotrkowa Trybunalskiego na nauczyciela poetyki, na tym stanowisku uzyskał uznanie przełożonych. W roku szkolnym 1754/1755 został mianowany profesorem poetyki w Radomiu. Od 1756 roku był profesorem retoryki w Rzeszowie, od 1758 roku wykładowcą w tamtejszym studium zakonnym. W 1765 roku został przeniesony do Nowego Sącza, od 1766 roku ponownie był w Rzeszowie, gdzie zyskał miano zdolnego nauczyciela i świetnego wychowawcy. W 1769 roku został przeniesiony do Collegium Nobilium na stanowisko prefekta, katechety (pater spiritualis) i kaznodziei. Od 1773 roku był regensem konwiktu Szaniawskich w Łukowie. W roku szkolnym 1780/1781 objął stanowisko prorektora kolegium i profesora w studium zakonnym w Szczuczynie Mazowieckim. Od roku 1781 był wieloletnim katechetą i kaznodzieją w Collegium Nobilium. W 1784 roku został mianowany wiceprowincjałem.

Przetłumaczył i wydał trzytomowe dzieło Klaudiusza Franciszka Millota, „Historya angielska od czasu podbicia tey wyspy od Rrzymian aż do naszego wieku doprowadzona” (Warszawa 1789, 1791); autorem okolicznościowego panegiryku z okazji nominacji Michała Poniatowskiego na arcybiskupa gnieźnieńskiego pt. „Celsissimo principia Michaeli Poniatovio cum Archiepiscopus Gnesnensis, Regni Poloniae et Magni Ducatus Lithuaniae Primas et Princeps renuntiatus Essen, gratulatio nomie provinciae Polonie Scholarum Piarum” (Varsaviae 1785). Jako doskonały znawca łaciny przetłumaczył dzieła Tacyta, które nie zostały jednak wydane drukiem, podobno na prośbę Adama Naruszewicza. Śmierć przerwała mu pracę nad przekładem z języka francuskiego pracy "De iure gentium et belli" E. Vattela.

Fakty z życia osobistego

Pochowano go kościele parafialnym w Łańcucie.

Żył w XVIII wieku.

Bibliografia